

מתווה מפורט פרק כו

הצעות ודגשים	דיבורי המתחיל ברש#י	תכנים מרכזיים ודגשים	פרק	נושא
<p>ערך ההודאה הפרי הראשון מובא למקדש כהודאה לה' על היבול ועל הארץ הטובה. המשנה במסכת ביכורים (פרק ג) מתארת עד כמה היה מיוחד המעמד החגיגי של העלאת הביכורים: "יורד אדם לתוך שדהו ורואה תאנה שבפירה, אשכול שבפיר, רמון שבפיר, קושירו בגמי ואומר: "הרי אלו בכורים". פיצד מעלין את הבכורים? כל העירות שבמעמד מתכנסות לעיר ולגין ברחובה של עיר. הקרובים מביאים תאנים וענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצמוקים, והשור הולך לפניהם וקרניו מצפות זהב ונעטרה של זית בראשו. החליל מכה לפניהם עד שמגיעים קרוב לירושלים. הגיעו קרוב לירושלים, שלחו לפניהם, ועטרו את בכוריהם. הפחות, הסגנים והגזברים יוצאים לקראתם... וכל בעלי אמוניות שבירושלים עומדים לפניהם ושואלין בשלומם: אחינו אנשי מקום פלוני, באתם לשלום!</p> <p>איתור הפעולות של מביא הביכורים ("ולקחת - ושמנת בטנא - והלכת אל המקום - ובאת אל הפנה - ואמרת אליו" ופעולות הכנה ("ולקח הפנה הטנא - והניחו לפני מזבח ה") ורש"י ביאר כי לקיחה זו היא "להניף אותו. כהן מניח ידו תחת יד הבעלים ומניף". לכאורה, אם כן, תם הענין, אלא שפסוק ה מלמד כי יש המשך, והוא רק של הבעלים: מצוות האמירה של מקרא ביכורים - "וענית ואמרת... דהיינו אמירה בקול גדול (רש"י)</p> <p>מתחיל בגנות ומסיים בשבח המשנה במסכת פסחים (ד, ט) מלמדת כי פרשת מקרא ביכורים נדרשת באמירת הגדה של פסח: "...ולפי דעתו של בן אביו מלמדו. מתחיל בגנות ומסיים בשבח, ודורש מארמי אבד אבי עד שיגמר כל הפרשה כלה". יכול היה מביא הביכורים להסתפק בהודאה על הפרי שיצא היום ולא להזכיר את</p>	<p>פס' טז: "היום הזה" - מסר כללי לקיום המצוות - בכל יום יהיו בעיניך כחדשים".</p>	<p>א-יא: פרשת הביכורים א-ד: מצוות הבאת פירות הביכורים לבית המקדש ה-יא: מצווה על המביא לומר "מקרא ביכורים" שעיקרה הודאה לה' על ירושת ארץ ישראל</p> <p>יב-טו: ביעור מעשרות - הסבר כללי בעל פה: גם מצווה זו היא מצווה שבאמירה. מי שנותר ברשותו יבול משנים קודמות (יין, שמן, תבואה) אשר טרם הפריש עליו תרומות ומעשרות, כאשר מגיע ערב פסח של השנה הרביעית, או השביעית (למנין שנות השמיטה) חייב לבערם מביתו ללא דיחוי ולתת מיד כל סוג למי שצריך ("ללוי, לגר ליתום ולא למנה"); בשעת ביעור המעשרות יש לומר בפה גם את וידוי המעשרות, הוא הנוסח בפס' יג-טו: "בערתי הקדש מן הבית... השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל.."</p> <p>טז-יט: פסוקי החתימה לחלק המצוות: "את ה' האמרת היום וה' האמירך היום" בשמירת המצוות עם ישראל מרומם את הקב"ה, והקב"ה מרומם בהם את ישראל.</p>	<p style="text-align: center;">כו (2)</p>	<p style="text-align: center;">סיום חלק המצוות</p>

<p>העבר, אולם אזכור הרקע של סבלות מצרים מעמיק את ההכרה בתשועה. מהמצב בדור הקודם של "וַיִּרְעוּ אֶת־נֹדֵם הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה" הגענו כיום "אֶל הַמְּקוֹם הַזֶּה...אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ". חכמים קבעו כי פרשת מקרא ביכורים תעמוד במרכז ההגדה הנאמרת בכל דור ודור, ובה מסופרת יציאת מצרים דרך עיניו של מי שכבר בא לארץ, אך אינו שוכח כמה טוב עשה עמו הבורא שהוציאו מאפלה לאורה.</p>				
---	--	--	--	--